

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/98/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721201343
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2721201343.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Ľuboslavy Vankovej a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX. februára XXXX, trvale bytom C., D. E. XXX/XX, 2/ F. B., nar. X. júla XXXX, trvale bytom C., D. E. XXX/XX, obaja zastúpení advokátom: JUDr. Jaroslav Veis, so sídlom Nitra, Štefánikova 22, 3/ G. B., nar. XX. novembra XXXX, bytom H. I., J.E. XXXX, K. J. J. D. K. H., 4/ L. B., nar. X. júla XXXX, zomr. XX. novembra XXXX, naposledy bytom H. I., J.E. XXXX, K. J. J. D. K. H. proti žalovanej: M. N. G., nar. XX. júna XXXX, trvale bytom O. XXX, zastúpená splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária V4 JURISTIC group, s.r.o., so sídlom Bratislava, Furdekova 16, o obnove konania, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Skalica č.k. 9C/25/2021-47 z 26. júla 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Návrh žalobcov 1/ a 2/ na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Žalovanej **p r i z n á v a** voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. odmietol žalobu na obnovu konania a výrokom II. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/ až 4/ v plnom rozsahu. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 397, § 398, § 399, § 400, § 403 ods. 1 a 2, § 409, § 413 ods. 1 a 2 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vecne dôvodil, že žalobcovia sa domáhajú obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 1C/83/2016, ktorého predmetom bolo určenie neplatnosti listiny označenej ako závet a listiny o vydedení a ktoré konanie bolo ukončené uznesením o zastavení konania na základe späťvzatia žaloby v celom rozsahu. Uviedol, že Civilný sporový poriadok pripúšťa možnosť podať žalobu na obnovu konania len proti určitým typom uznesenia a to proti uzneseniu, ktorým bol schválený zmier a proti uzneseniam, ktorých zmenu alebo zrušenie nemožno dosiahnuť inak. Mal za to, že v danom prípade nie je naplnená podmienka umožňujúca žalobou na obnovu konania napadnúť uznesenie o zastavení konania a preto túto žalobu odmietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/ až 4/ v celom rozsahu, keď nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 257 CSP.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/ a 2/. Poukázali na § 34, § 36, § 37, § 39 z.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Namietali absolútnu neplatnosť právneho úkonu, späťvzatia žaloby, keďže žalobcovia 1/ až 4/ boli uvedení do omylu svojou advokátkou pri podpise späťvzatia žaloby o určenie dedičov po poručiteľovi G. B.,

zomr. XX. októbra XXXX. Zastupujúca advokátka Advokátskej kancelárie Machová, s.r.o. dala podpísať svojim klientom, žalobcom 7. septembra 2018 a 13. septembra 2018 späťvzatie žaloby. Z ustanovení o platnosti právnych úkonov a z ustanovenia § 49 OZ je zrejmé, že advokátka uviedla klientov do omylu vo vôle a tento omyl vyvolala tak, že o ňom musela vedieť, teda vyvolala ho úmyselne. V uznesení o zastavení konania, ktorého obnovy sa domáhajú absolútne chybné, kto konal pri späťvzatí žaloby za Advokátsku kanceláriu Machová, s.r.o. a teda nie je táto osoba uvedená v záhlaví a už samotná táto skutočnosť by mala viesť k obnove konania. Ďalším dôvodom na obnovu konania je odôvodnenie uznesenia, ktorým súd konanie zastavil, ale dôvody späťvzatia žaloby neuviedol. K prípustnosti žaloby na obnovu konania poukázal na § 397 CSP a na judikatúru NS SR R 6/1968, R 19/1975, R 26/2002 a uznesenie NS SR z 11. augusta 2011 sp. zn. 3Cdo/98/2011. Citovali ustanovenie § 398 a § 403 CSP. Vecne dôvodili, že dňa XX. októbra XXXX zomrel G. B., ktorý bol manželom žalobkyne 1/ a otcom žalobcov 2/, 3/ a 4/. Nebohý G. B. a žalobkyňa 1/ A. B. boli manželia, nemali zúžený rozsah BSM a žalovaná podala žalobu, ktorá je vedená na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 9C/2/2020 o určenie, že hnutelné veci nepatria do BSM manželov, ale patria do dedičstva po poručiteľovi G. B.. Nebohý G. B. nemohol vydediť svojho syna F. B. na základe dôvodu, ktorý je uvedený v listine o vydedení a to že bol odsúdený pre úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody, pretože taký dôvod dňa 3. apríla 2015, kedy bola spisovaná listina o vydedení vôbec neexistoval. Z uvedeného je zrejmé, že listinu o vydedení koncipovala žalovaná M. G. až po smrti G. B. a uviedla tam dôvod, ktorý nastal až dňa 7. septembra 2015. Dodali, že dňa 4. novembra 2016 podali žalobcovia žalobu o určenie neplatnosti listiny označenej ako závet a listina o vydedení datovanej dňom 3. apríla 2015. Právnym a skutkovým základom tejto žaloby sú dva nezmeniteľné dôvody, prečo bola listina o vydedení formou závetu neplatná. Žalobu koncipoval advokát P. B. K., v žalobe uviedol, že podpisy poručiteľa a svedkov neboli úradne osvedčené, k zastupovaniu uviedol, že A. B. zastupoval H. P. a F. B., G. B., L. B. P. B. K.. H. P. nemal právnické vzdelanie, dal sa vo veci zastúpiť JUDr. Svetlanou Machovou, advokátkou, ktorá uviedla svojich klientov do omylu, vypracovala späťvzatie žaloby. Taktiež i uznanie advokátky JUDr. Svetlany Machovej, ktorá v mene A. B. a F. B. označila závet za platný, považujeme za neplatný právny úkon. V späťvzatí neuviedla žiaden dôvod, zo strany JUDr. Svetlany Machovej sa jednalo o svojvoľné a neodôvodnené späťvzatie žaloby. Ako ďalší dôvod poukazujú na nezákonný postup JUDr. Machovej, ktorá trvala na tom, že sa stane správkynou majetku spoločnosti Liate asfalty & SIP a dlažby, s.r.o., so sídlom Čsl. Armády, Martin, čo taktiež bolo v rozpore so záujmami žalobkyne 1/ a žalobcu 2/. Poukázali i na zázračné objavenie závetu M. G. dva mesiace po smrti G. B., pretože závet a listina o vydedení boli dodatočne vyrobené. Poukázal i na fázy obnovy konania, keď v prvej fáze súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná a mali za to, že nový dôkaz, ktorý predkladajú súdu, dôkaz ktorý bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, konkrétne svedecká výpoveď ekonóma M. J. Q. je spôsobilým dôvodom pripustenia obnovy konania. Druhou fázou obnovy konania je, že súd bude vo veci nanovo konať a nanovo rozhodne. Žiadali, aby súd pri povolení obnovy konal v súlade so základnými princípmi CSP, aby rozhodoval spravodlivo. Navrhli, aby súd prvej inštancie povolil obnovu.

K odvolaniu žalobcov 1/ a 2/ sa vyjadrila žalovaná ktorá namietala, že právny zástupca žalobcov deklaruje, že zastupuje všetkých žalobcov, pričom žalobcovia 3/ a 4/ sú nesvojprávnymi a preto nemá plnomocnenstvo k zastupovaniu týchto osôb. Dodala, že žalobcovia poukazujú na rôzne účelové a tendenčné tvrdenia, obohatené o subjektívne názory, ktorých cieľom je vykresliť v zlom svetle predchádzajúcu právnu zástupkyňu žalobcov ako aj žalovanú. Žalobcovia neunesli dôkazné bremeno, výsledky vyšetrovania orgánov činných v trestnom konaní nepotvrdili podsúvané tvrdenia právneho zástupcu žalobcov o možnom naplnení skutkovej podstaty trestného činu. Ak by takýto dôkaz jestvoval, právny zástupca žalobcov by takýto dôkaz bol už dávno predložil na podporu svojich tvrdení. Uviedla, že na podanie procesného úkonu späťvzatie žaloby splnomocnili klienti, žalobcovia na základe vlastného rozhodnutia svoju právnu zástupkyňu JUDr. Svetlanu Machovú, ktorá ich poučila s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou o právnych následkoch tohto procesného úkonu. Z dôvodu, že žalobcovia uskutočnili procesný úkon a teda späťvzatie žaloby súd konanie zastavil, pričom späťvzatie je jednostranný procesný úkon, ktorým prejavuje žalobca svoju vôľu nepokračovať ďalej v konaní s úmyslom dosiahnuť zastavenie konania bez vydania meritórneho rozhodnutia. Žalobou na obnovu konania je možné napadnúť len taxatívne vymenované meritórne rozhodnutia uvedené v § 397 až v § 399 CSP. Nie je možné napadnúť uznesenie o zastavení konania žalobou na obnovu konania. Navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť.

K vyjadreniu žalovanej sa opakovane vyjadrili žalobcovia 1/ a 2/. Uviedli, že v návrhu na obnovu konania jednoznačne napádajú absolútnu neplatnosť právneho úkonu späťvzatia žaloby, konkrétne v tom, že právna zástupkyňa žalobcov ich uviedla do omylu, keď tvrdila, že s poukazom na vykonané dokazovanie v trestnom konaní nemajú záujem v konaní ďalej pokračovať. Reálne v procesnom a hmotno-právnom vyjadrení vôbec nenastal žiadny dôvod na späťvzatie žaloby. Poukázali na rozhodnutia ÚS SR z 24. mája 1995 sp. zn. PL ÚS 16/1995 a judikát a zo 16. decembra 2008 sp. zn. III.ÚS 314/07. Zopakovali, že JUDr. Svetlana Machová pri tzv. podpísaní úradného záznamu uviedla žalobcov do omylu a právny úkon späťvzatia žaloby je neplatný. Dodali, že v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 9C/2/2020 má byť dňa 30. januára 2023 vypočutý svedok M. J. Q. a preto navrhli, aby súd prerušil konanie do rozhodnutia vo veci sp. zn. 9C/2/2020, v ktorom má vypovedať dôležitý svedok.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. c) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ je nedôvodné (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

Odvolací súd nezistil v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu a rozhodnutia. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov tak zásadne postačuje len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcov 1. a 2. s takýmito dôvodmi a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia, odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že žaloba na obnovu konania v danom prípade nie je prípustná. V pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde v Skalici pod sp.zn. 1C/83/2016 totiž bolo konanie zastavené uznesením z 12.októbra 2018 č.k. 1C/83/2016 z dôvodu späťvzatia žaloby. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného konania ani preskúmvanie vecnej správnosti rozhodnutia, či zákonnosť postupu súdu. Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru, spočívajúce najmä v neúplnosti skutočností, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené .

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie alebo odvolacieho súdu. Zo súdom prvej inštancie citovaných ustanovení § 397 a § 398 CSP je zrejmé, že žaloba na obnovu konania je prípustná proti právoplatnému rozsudku a proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval, to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť. Ustanovenie § 399 podáva negatívnu enumeráciu, konkrétne obnova konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak. Obnova konania ako správne uviedol súd prvej inštancie nie je prípustná voči uzneseniu, ktorým bolo konanie zastavené pre späťvzatie žaloby žalobcom.

Odvolací súd sa stotožnil s postupom i rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý správne prioritne skúmal splnenie zákonných podmienok prípustnosti obnovy konania, správne skúmal či ide o prípustný predmet obnovy a dospel k správne záveru, že žaloba na obnovu konania proti uzneseniu o zastavení konania nie je prípustná. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových, či právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť. Žalobcovia 1. a 2. vo svojom odvolaní neuviedli žiadne konkrétne odvolacie námietky sponchýbujúce neprípustnosť žaloby na obnovu konania vzhľadom na predmet obnovy.

Ďalšie odvolacie argumenty žalobcov 1. a 2. netýkajúce sa prípustnosti obnovy konania vzhľadom na predmet konania odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania (akt. stranami), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania (akt. strany), ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (akt. strán) (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľov, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, vrátane rozhodnutia v časti trov konania, keď súd prvej inštancie správne v súlade s § 255 ods. 1 CSP žalovanej priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal voči žalobcom 1. a 2. nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Z obsahu vyjadrenia žalobcov 1. a 2. k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcov 1. a 2. vyplýva, že navrhujú prerušenie konania podľa § 162 písm. a/ CSP do rozhodnutia vo veci sp.zn.9C/2/2020, v ktorom má vypovedať dôležitý svedok M. J. Q., s tým, že ak tento svedok vypovie v súlade so svojimi svedeckými výpoveďami a súd v konaní sp.zn. 9C/2/2020 rozhodne v prospech žalobkyne 1/, bude to zakladať dôvod na obnovu tohto konania.

Podľa § 162 ods.1 písm. a/ CSP súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobcovia ako dôvod prerušenia uviedli, že sa vedie konanie pod sp.zn. 9C/2/2020 zrejme na Okresnom súde Skalica, v ktorom má vypovedať svedok M. J. Q.. V konaní sp.zn.9C/2/2020 sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tomto konaní a taktiež rozhodnutie v tomto konaní nezávisí od otázky, ktorú súd nie je oprávnený v tomto konaní riešiť. Dôvody na prerušenie konania uvádzané žalobcami sú irelevantné. Dôvodom odmietnutia žaloby na obnovu konania súdom prvej inštancie je, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná.

Odvolačný súd nezistil dôvod na vyhovie návrhu žalobcov 1. a 2. na prerušenie konania, nakoľko nemal za preukázaný žalobcami 1. a 2. uvádzaný dôvod na obligatórne prerušenie konania podľa § 162 ods.1 písm. a/ CSP a ani dôvod na fakultatívne prerušenie podľa § 164 CSP a preto návrh žalobcov 1. a 2. na prerušenie konania zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).